

Větrník

úterý

Z divadla, nebo ze života?

15. října 1996

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	představení Blanka Jirušková	
	DS TYL Rakovník	velký sál
9:30	rozborový seminář	malý sál
10:45	představení Blanka Jirušková	
	DS TYL Rakovník	velký sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00	představení Blanka Jirušková	
	DS TYL Rakovník	velký sál
13:00-17.30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30	Klub režisérů	sokolovna
14:00	loučení DS Boleradice	malý sál
14:30	Vítání DS Josefův Důl	MěÚ
15:00	Vítání DS Josefův Důl	před divadlem
15:30	loučení s DS Rakovník	malý sál
16:00	Hejšamošuhej	před divadlem
19:30	představení Christiana Giudicelli	
	DS Žlutice: Premiéra mládež	velký sál
21:00	zasedání poroty	kuřárna
21:00	rozbor představení KPR	půdicka
21:30	společenský večer	Kramářova vila

Recenze

Divadelní soubor z Boleradic se nám včera představil s Krobotovu dramtizací romá-

nové kroniky bratří Mrštíků Rok na vsi. Krobotův text je kvalitní, výsostně dramatický, nabízí řadu rovin, osudovost. Tak hluboko boleradický soubor nesahá, ale chápe se jej po svém a svou inscenací se přibližuje více obrazům ze života, kronice doby. Je pro to disponován už svými kořeny zapuštěnými v oblasti a zvycích Moravského Slovácka. Paní režisérka Alena Chalupová nevede herce ani tak k hraní, jako k pros-

té a přirozené existenci na jevišti. Všechno je velmi střízlivé, přímočaré, jednoduché, čisté a emotivně nejpůsobivější v okamžicích, kdy se hercům podaří přesně se trefit do určité situace. Je to hra srdcem a ve většině případech v této inscenaci funguje. Nemůže však tak docela stačit u postavy Vrběny, u níž pak ta jistá, dosti důležitá rovina "osudové ženy" chybí, takže je Rybářovo počínání hůře pochopitelné. Samotný představitel Rybáře Antonín Koráb však je jedním z herců, kteří dokážou postihnout postavu ve větší složitosti: dokáže hrát nejen to, co hovoří, ale také to, co myslí a cítí. Tak nakonec zafunguje - přes něhu a citovost -

i jeho vztah k Vrběně.

K zajímavému vývojovému oblouku dochází také v postavě Martina, kterou Radek Omasta výrazně tvaruje od počáteční rozpačitosti a nespělosti až k aktivitě a jistotě. Zajímavé jsou i postavy Bílé macechy (Iva Hrabcová), Anežky (Libuše Korábová ml.), faráře (Stanislav Hartman), starosty (Jan Koráb)... Ale v podstatě i ostatní v oné jednoduché rovině existence na jevišti fungují vesměs v souladu s koncepcí

inscenačního celku. Rezervy jsou v organiza-
ci masových scén (viz rvačka v hospodě), ale
ty

boler
adičtí
nikdy
příliš
neum
ěli.
Co se
týče
scény
, pak

inscenace přiznává inspiraci pražskou insce-
nací Krobotovou a nikterak nezastírá, že pře-

jala principy práce s prostorem i jeho členění
(stěny, přenášení stolů...). Tento princip pak
využívá ve prospěch celku inscenace.

Otázkou zůstává zařazení a využití hudby
- jakkoliv jsme si na cimbálovou muziku Vo-

nica již z minulých let v souvislosti s insce-
nacemi souboru z Boleradice zvykli a jakkoliv
je nádherná. Tato předloha si však o takové
využití hudby neříká, ani jí není třeba napří-
klad k překlenutí přestaveb. Sice reaguje na

situace snahou postihovat - v předstihu či na-
opak dodatečně - jejich náladu, ale celek spí-

še po-
někud
retard
uje.
Přes
všech
ny
drobn
é při-
pomín
ky je třeba shrnout, že je to inscenace příjem-
ná, čistá a především lidská.
ex

ky je třeba shrnout, že je to inscenace příjem-
ná, čistá a především lidská.

Hru jsme si zamilovaly....

Původně jsem si myslela, že rozhovor se žlutickým souborem budu realizovat prostřednictvím jejich dlouhodobého profesionálního spolupracovníka, Břetislava Tetery. Předvoj žlutického souboru mne však zadržel s tím, že musím počkat ještě na Jiřinu Kopplerovou. Protože ta prý za všechno může. Tak jsem počkala a zeptala se.

Tak jak to vlastně je?

To bylo tak. Všechno začalo tím, že já a moje kolegyně jsme začaly dělat práci, která nás nesmírně baví, protože děláme vychovatelky. Tím pádem se nám ale pracovní doba posunula na dobu od tří do deseti hodin večer, a teď co. Práci máme rády. V době, kdy náš soubor zkouší, my pracujeme. Znamenalo by to zkoušet dopoledne, nebo o sobotách a nedělích. Takže jsme hledaly hru především pro nás dvě. A pak se stalo, že šla okolo dobrá duše Dagmar Pušová, herečka karlovarského divadla, které se nás zželelo a přinesla nám tuhle hru i když, jak říkala, si ji schovávala pro sebe. Já si toho u profesionální herečky strašně vážím. Já jsem si tu hru přečetla a zamilovala jsem se do ní. I když je napsaná v jiných podmínkách, pro jinou zemi a víme, pro jaké herečky, ty její všeobecné ženské problémy jsou nám blízké. No a teď už to chtělo jenom sehnat režiséra. A tady do toho vstoupil pan režisér Tetera. Muse-li jsme ho ale získat, protože on v té době režíroval se žlutickým souborem další inscenaci - Helenka je ráda.

Pane Tetera, jak na vás dámy šly. Jakých pouhých prostředků, aby vás obloudily?

Ženských, samozřejmě ženských. A protože jsou to strašně příjemný, prima holky, tak jsem neodolal. Ale protože vím, že je to strašně těžká hra, tak jsem řekl, že to zatím jenom zkusím a když to nepůjde, tak že z to-

ho vycouváme. Nakonec jsme nevycouvali a jak vidíte, jsme až tady. Pro mne to bylo trochu náročné - zkoušel jsem vlastně se žlutickým souborem "stereo", ale díky tomu, že s děvčatama to byla bezvadná práce - uměli text, byly strašně ukázněny, chodily včas, přinášely samy řadu podnětů - dalo se to zvládnout a byla to radostná práce.

A řekněte, nevedlo to k rozkolu v souboru, nezáviděl vám soubor?

Ne, myslím, že právě naopak. Prostě soubor měl dvě inscenace, jednu s dvěma herečkami a jednu se zbývajícími členy souboru. Však uvidíte. Na vítání nebudou stát jen dvě herečky, ale skoro celý soubor.

Jak jste spokojeni s výsledkem?

Já jsem spokojen. Jak děvčata se mnou nevím. Ale rozhodně si své postavy zamilovaly. Ale o výsledku bychom raději mluvili až po představení.

Jiřina Kopplerová řekla na závěr rozhovoru hezkou větu:

Víte, celá ta anabáze měla dva aspekty. Naši drzost, že jsme se do toho pustily a režisérovu odvalu, že s námi do toho šel.

Já vám přeji, abyste toho nemuseli nikdy litovat.

A o tom, že jste mluvila paní Kopplerová pravdu, alespoň co se týče vazeb se souborem, jsem se přesvědčila. Stačí si přečíst další článek o souboru v tomto čísle. cís.

Panu Teterovi jsem položila při skleničce burčáku ještě jednu otázku.

Proč děláte s ochotníky? Pokud vím, děláte s nimi již velmi dlouho.

Jestli si pamatuji, tak už asi 20 let. Ale já sám jsem z ochotníků vyšel, oba moji rodiče byli ochotníci a já sám jsem hrál ochotnický dřívě, než jsem ho začal dělat profesionálně. A strašně mi to nejen pro moji budoucí profesi, ale i pro život, dalo. Cítil jsem pak potřebu nějak to splatit.

Dávala vám ta spolupráce něco jiného, než vaše profese, dávalo vám to něco navíc?

Určité. A zase bych řekl, že především po té lidské stránce. U profesionálního divadla se pohybujete vlastně stále mezi stejnými lidmi. Tedy alespoň lidmi stejně poznamenanými. V amatérském divadle je mnohem pestřejší. Jsou tam lidé nejrůznějších profesí, různých charakterů, povah. Každý přináší do toho divadla něco svého, jedinečného, neopakovatelného. Je to velmi zajímavé a obohacuje mne to. Mimo to jsem si mohl vyzkoušet řadu věcí, které bych v profesionálním divadle nemohl. Vracím se vlastně i do počátku své kariéry, kdy jsem si musel základy herectví osvojit. Vracím se do toho období tím, že své zkušenosti snažím předat. V profesionálním divadle již nepracuji, takže zůstávám divadlu věrný prostřednictvím amatérů.

cís.

Hejšamošuhej

Už dnes vypukne velká akce pro všechny návštěvníky a divadelníky přehlídky, přesně okolo 16 hodiny odpolední před divadlem Krakonoš pod názvem HEJŠAMOŠUHEJ. Přihlásit se může kdokoli, jakéhokoli věku, pohlaví, vyznání, váhy, oblečení. Je to šance pro soutěživce, recesisty i slušňáky. Nenechte se přemlouvat a za mírný úplatek 10,- korun českých máte možnost si protáhnout tělo a změřit si své síly v družstvech nejen na divadelních prknech.

Doufáme, že nezklamete Vy nás. My Vás určitě ne!!!

P.S. Pod zkratkou se tradičně skrývají pachatelé činu.

Vobskočák opět informuje!

Nic není v životě jisté, ale VOBSKOČ - BIN-GO ve čtvrtek 17.10 ve 22 47 jistě je, stejně jako skvělé ceny pro vítěze!!!

Dopoledne s Dobronínem

Bylo o čem hovořit. Tentokrát bez účasti Jaromíra Voseckého, který byl pro včerejší den nucen odcestovat, neboť měl v divadle technickou zkoušku. Hlavní "výkop" provedl Jiří Hraše, který velmi přesně a výstižně pojmenovával všechny možnosti, nabídky i úskalí předlohy Miroslava Večerky i celku Dobronínské inscenace. Hodně se hovořilo o tom, zda je inscenace formálně vykalkulovaná na efekt či nikoliv, v čemž nepanovala obecná shoda: pro někoho ano, pro jiného nikoliv. Někoho emotivně zasáhla, jiného právě donutila klást si tuto otázku. Milan Schejbal se pokusil při srovnání s hrou Woody Alleny Zahraj to znovu, Same, která používá podobných principů, ukázat, v čem je odlišnost: zatímco Allenovy postavy přejaté z jiných příběhů fungují zevnitř v příběhu, do něhož jsou nově zasazeny, v případě Večerkovy hry je to jen využití vnější, které pak tedy působí mnohdy samotučně.

KOPŘI byli tentokrát k inscenaci souboru z Dobronína shovívavější než odborná porota, neboť je natolik emotivně zasáhla, že si až posléze pozvolna dokázali jednotlivosti i celek pojmenovávat.

Zajímavou úvahou prof. Císaře o využití již známých principů, ale v nových kontextech na divadle s účelem poukazovat na to, že svět není zcela v pořádku, pak včerejší diskusní dopoledne skončilo. ex

Redakční šotek v akci

Už zas nebo spíš permanentně a vytrvale! Včera nám v rozhovoru s Boleradicemi překltil paní režisérku Alenu Chalupovou na Svobodovou. Aby nás znátl, nečinil tak důsledně, ale pouze jednou. My se za něj omlouváme a uvádíme na pravou míru, že režisérky nejsou dvě, ale jen jedna. Ale taky moc dobře víme, že ta jediná nejmiň za dvě vydá! (Že by byl náš potouchlý šoteček i prorokem?) ex

Duo Penguin Band

Pod tímto názvem se skrývají muzikanti Krasomír a Jana Denkovovi, kteří nám hrají při společenských večerech v Kramářově vile k tanci i poslechu. Mají bohatý repertoár, dá se s nimi domluvit, co je třeba - jsou fajn!

ex

Nedělní dunění

Nebo spíš časně pondělně ranní. Na chodbě Kramářovy vily v blízkosti baru "úřadovala" boleradická muzika s moravskými písničkami. Bylo plno, že se prodrat nedalo, veselo (to ani nemluvě!) a bar skomíral, vypít téměř až do dna (alespoň co se vody a piva týče). Tak jsem si v duchu říkala, jestli je to pouhá generálka na pondělníúterní noc - kolik z nás přežije?! Infarkty z radosti totiž nelze vyloučit.

ex

Firma dr. Strotzer

Není tu žádným nováčkem. I letos oznamuje, že si otevře obchůdek s publikacemi o divadle ve foyeru divadla vždy hodinu před večerním představením, tedy v 18.30 hodin. Nakupujte, čtete, inspirujte se!

ex

KOPŘI makaj

Včera dokonce pracovali i dopoledne, ač o tom harmonogram přehlídky nic nefiká. Když se zvedali v závěru dopolední diskuse v Krakonoši k odchodu, tvářili se velmi seriózně a nadupaně. Tak jsem tak zauvažovala, jestli ta jejich nezdravá aktivita není o život. Tedy lektorů!

ex

Bouda na boudu

aneb jak žlutičtí k antonu přišli.

Tak nějak by se dala nazvat včerejší v několika vrstvách utajovaná a gradujičím způsobem budovaná produkce žlutických s vysokými, která nabyla rozměrů téměř nebývalých: zasáhla i nedivadelní projížďející či tančující řidiče nejružnějších drakoušů, neboť

jim oči z dálků vypadnouti mohly. Na počátku všeho byla žlutická děvčata, která vybírala kostymému spolku Krakonoš, aby se odpovídajícím způsobem vybavila pro výkon jistého velmi starého řemesla, které je mimo jiné provozováno velmi aktivně na silnici E55. Pak se nechala vyvézt před Vysoké za benzínku, aby tak věrohodnou simulací tvrdé životní reality zaskočila své právě přijíždějící kolegy ze souboru. Leč netušila, že v té chvíli už číhají "policajti" Vodseďálek a Hejral s policejním antonem, aby jejich skutkům učinili přížr. Želízka zaklapla akorát v okamžiku, kdy přijel autobus se zbytkem souboru. Věrohodnost situace pak potvrdil tvrdý zákrok vůči žlutickému řidiči, který, patřičně vyděšen, poslušně předložil všechny požadované doklady. Akce byla úspěšně završena společným příjezdem do Krakonoše a udělením milosti všem zabásnutým. Byl to příklad perfektní připravenosti, kooperace a spolupráce, s jakým se u naší policie nesetkáváme každodenně. Redakce Větrníku uvažuje, že všechny zúčastněné navrhně na udělení Řádu zlaté šlapky prvního stupně. Komu čest, tomu čest!

ex

Přijela k nám Larisa

Také letos zde můžeme přivítat paní Larisu Solncevu z Moskvy, která je při Krakonošově divadelním pozdím už téměř stálým hostem. Má pro nás letos dva krátké videozáznamy - jeden z inscenace MCHATU, druhý pak z Taganky. Tuto produkci pak doplní svým komentářem. Uděje se tak ve středu 16.10. přibližně v 11 hodin (po skončení diskuse) v malém sále Krakonoše.

ex

Hlávčův Cyrano a..

Jirka nám přivezl do Vysokého nejen sebe, ale taky své divadlo jednoho herce, které si sám napsal, režíroval i hraje. Budeme ho moci vidět v jídelně Kramářovy vily ve středu 16.10. v 15.30 hodin. Přijďte všichni!

ex

*Spal jsem fajn - mám barvu zdravou -
sedím nad alžírskou kávou -
zpracovávám rým.*

*Dobře jím - žiju tu zdravě,
snad se to projeví v hlavě,
nebude tam dým.*

*Kdepak - jde to - je to jistý,
už se na ten papír čistý
veršovat patří.*

*Dobře jsme se večer měli,
všichni co jsme tam být chtěli -
- s námi zmatkaři.*

*Večer začal dobrým vínem
na Větrově - s Dobronínem
přípitek byl dán.*

*Dneska - v pondělí - ani za nic
nebudem bez Boleradic.
A každý jste zván.*

*Ráno zase všichni chvalém,
ať sedíte v sálku malém
s porotou dát řeč.
Týden celý dobře žijem
jako vzorná famílie.
Je nám dobře. Heč!*

Spolek Techniků Divadla Krakonoš

se tímto omlouvá Fy Skrbek a spol. za zá-
měnu slov kapka piva a kanapé pivo. Jde sku-
tečně o úplně jiný pojem.

Úterý - den firmy Hellada

Pozor dámy - a vlastně i páni - to tu ještě
nebylo! Celý úterní den proběhne v duchu
bylinkové kosmetiky, kterou vyrábí výše
uvedená firma.

Před večerním představením se ve ves-
tibulu divadla KRAKONOŠ objeví stánek
a ve stánku velice příjemná paní - Eva Lísa-
lová. Ta bude návštěvníkům přehlídky rozdá-
vat nejen milé úsměvy, ale také pozornosti
v podobě různých krémů, gelů a jiných
vzorků právě této přírodní kosmetiky.

Komu budou tyto kráslicí přípravky bez
zbytečných chemikálií sympatické, má mož-
nost si je zakoupit na prezentační akci, která
se koná ve **středu 16.10.** v drogerii HANA.
- ulice Dr. Karla Farského A další překvape-
ní. Pokud koupíte tři výrobky firmy Hella-
da, dostanete jeden, tedy čtvrtý výrobek,
jako poděkování za Váš nákup!!!

Rok na vsi s Káfou

Včera, ale ne tady. Bůhvíproč v Mostě!
Káfa Fixová nás naprosto nesmyslně pro vče-
řejší den opustila, aby si zahrála v Roku na
vsi. Jen je mi divné, proč kvůli tomu cestova-
la do Mostu. Boleradičtí jsou přece fajn lidi
a určitě by ji nechali zahrát. Mohli jsme z to-
ho aspoň taky něco mít. ex

j.h.

Básnička

Je to přesně ta, kterou z pověření krakonošác-
ké techniky (že aby taky něco měli) přednesl
(procitěně) Mirek Morávek na včerejší schůzi
přípravného výboru:

*Leze Dědek na kopeček,
těžko se mu dýchá,
vykouřil si cigaretku,
teď ho všude píchá.*

(O kom to je, to už laskavě ponecháme na in-
teligenci našich chytrých čtenářů a Vládi
Dědka.) ex

Dvě odlišné stránky kulturního programu
(ze včerejšího vítání žlutického souboru před divadlem)

Srdíčka ve znaku.

Srdíčko ve znaku má letošní Vysoké. Srdíčka jsou všelijaká. Jako ta lidská. Tady mají různé barvy. Červená mají organizátoři, modrá přípravný výbor, žlutá soubory. Jen ta porota žádá nedostala. Že by to byla výzva? Musí holt nasadit ta svoje. Naštěstí tam o ně myslím není nouze.

Při loučení se soubory dostávají soubory dokonce na památku ještě jedna, rezervní. To kdyby ta svá ztratily. Ale neztrácejte srdíčka! Jsou v tomhle někdy přetechnizovaném a zkomercionalizovaném světě velmi potřebná. Samozřejmě, že ta vaše, živá. cí.s.

Od srdce k srdci.

Josef Malínek patřil k zakladatelům vysoké divadelní přehlídky. Nevím, jestli tu na některé od té doby vůbec chyběl. V současně době se dokonce vrátil jako řádný člen do přípravného výboru. A protože v časech nových podniků (jeho firma, brusírna drahých kamenů GEMA patří ke sponzorům přehlídky), dostal na starost mimo jiné i shánění sponzorů. Zeptala jsem se ho jak se mu plnění tohoto závazku dařilo.

Tak co. Byl to úkol těžký, nebo lehký?

Zajímavý a těžký. Ono totiž zatím chybí u řady podnikatelů takové to uspokojení z toho, že když jsem - vlastní pílí - zbohatl, že bych mohl mít potěšení z toho, že mohu podpořit dobré, všeobecně prospěšné věci. Zatím se to ještě tak moc nenosí podporovat třeba kulturu. Ono také řada lidí zbohatla velmi rychle a třeba i lehce. Neznamená to však, že se stejně rychle rozvinula a zbohatla jejich osobnost a svědomí. (Samozřejmě, výjimky existují.) Myslím si, že ten stav je velmi krátkozraká politika. A asi bude ještě chvíli trvat, než se to vše více promění. Takže o to víc patří díky současným sponzorům.

Oslovil jsi tedy větší počet podnikatelů,

než jsou skuteční sponzoři přehlídky?

To určitě. Objeli jsme toho dost i se Svatkou. Výsledek je takový, jaký je. V řadě případů nám říkali ale také, že už je pozdě. No uvidíme příště. Zatím je třeba poděkovat především těm, kteří neodmítli. (Stejně pro mne ale zůstává nepochopitelné, že někdo nás např. jedním dechem odmítne a na druhé nadechnutí nám předvádí, jak si staví přepychový krytý bazén.)

Mám nápad. A co kdybyste příští rok při svých cestách za sponzory rozdávali ta ztracená srdíčka! cí.s.

P.S. Josef Malínek má, jak jsem zjistila, na svědomí také zajištění všech nových propagačních předmětů přehlídky. (Srdíčka, tužky, zapalovače, čepice, nálepky.) Jejich zhotovení zajišťoval u firmy Reklama Novák v Turnově. Myslím, že jsou zdařilá. Jistě si některé z nich jako památku odsud odvezete. Na našem rodinném kontě jsou zatím dvě tužky a dvě čepice.

První pomoc

málem potřeboval předevčím fotograf Ivo Mičkal, když se snažil vyvoláním filmu zúročit svoji celodenní práci. Z vodovodu totiž teklo něco, co mělo jen vzdáleně něco společného s vodou a film došel zkázy. Zkázy došel málem i Ivo a vůbec se mu nechtělo. Včera si přivezl filtr na vodu, tak se snad zase začne dařit. Držím mu palce! ex

Fotky z videa

Větrník inovoval. Zatímco nám Ivo Mičkal připravuje fotky z přehlídkového dění, obrázky z inscenací přenášme z videozáznamu, který natáčí Standa Šmíd. Vymyslel to Pepík Hejral a zatím to funguje! (Což mne jako naprostého technického lempla pochopitelně konsternuje.) ex

Program POPELKY Rakovník 1996

čtvrtek 7.11.

10.00 Ochotnický spolek Tyl - Kutná Hora
Dagmar Martincová -

Malá mořská víla

14.00 Divadlo Dialog - Plzeň
Hana Lisická, Miloš Bourek

Ženich pro čertici

Pátek 8.11.

10.00 Spolek divadelních ochotníků -

Praha Braník

Miroslav Hanuš

Dvě Cecilký

14.00 Divadelní spolek Hrubín - Nový Bor
Jan Werich

Lakomá Barka

17.30 Divadlo Opona - Zlín
Ruská lidová pohádka

Mrazík

Sobota 9.11.

10.00 Mladá scéna OKD Corso
Ústí nad Labem

Kristýna Herzinová podle

Knihy džunglí Rudyarda Kiplinga

Mauglí

14.00 Divadelní spolek buďAnebo
Karlovy Vary
Vladimíra Zedníková

Šípková Růženka

17.30 Divadelní spolek Tyl - Rakovník
Blanka Jirušková

Tři rubíny

Neděle 10.11

10.00 Divadlo Drak - Hradec Králové
(host přehlídky)

Daisy Mrázková

Nádherné úterý

11.30 Zakončení přehlídky s vyhlášením výsledků a oceněním nejlepších výkonů.

Slavné divadlo Maneken bude hostovat v Praze.

Po úspěchu na Světovém festivalu amatérského divadla v Ankaře v červenci 1995, po turné po USA a západní Evropě uspořádají ARTAMA, české středisko AITA/IATA a Ruské centrum jediné představení inscenace Molierova Dona Juana ruského souboru Maneken z Čeljabinska v Praze. Uskuteční se 27. října 1996 od 19.30 v divadle Akropolis (Žižkov). Informace a vstupenky je možné získat buď přímo v divadle nebo na pracovišti ARTAMA. Inscenace je mimořádným zážitkem. Odehrává se na vodní ploše, je hrou barev a zvuků. Zvláštní kostýmy jsou kombinací španělského klasického kostýmu a moderního nezařaditelného oděvu. Don Juan ve skvělém hereckém provedení je nadčasovou figurou, neboť nadčasová je láska. Amatérský soubor z Čeljabinska patřil již v 80. letech mezi ruskou špičku. V současné době je pořadatelem mezinárodního festivalu. Myslím, že rozruch, který inscenace na své pouti světem vzbudila, je oprávněný. Přesvědčete se sami!

Lenka Láznovská

Svobodné slovo

Tak se jmenuje nástěnka, kterou míváte při cestě do malého sálu Krakonoše hned naproti kuchyňce. Svobodně tam můžete psát, svobodně vzkazovat cokoliv. Ještě včera tam bylo místa dost!

ex

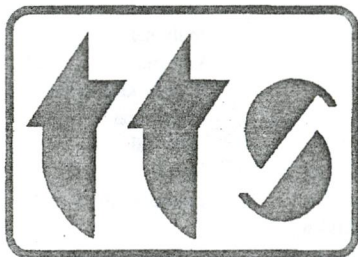
Sponzoři XXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky

Stavební firma

P&P s.r.o.

Vysoké nad Jizerou - tel.: 0432/593121 fax: 0432/94497

Trh Transport Spedice, S.F.O.

AD OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)
servis

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Turnov

Milovnice

Totéž, co bylo řečeno o milovnicích (viz Větrník č.2 - pozn.red.), možno kromě malých výjimek opakovat i o milovnicích, které se dělily na heoriny a veseloherní milovnice. Hladká tvář, ruměnek, krásně modelované rty, jiskrné oko, bezvadný účes, nažehlené toalety, nové nebo aspoň zánovní střevíce, hodné parády, zato méně odlišnosti v úlohách. I v zidealizovaném podání byla to na první pohled přemrštěnost.

Ty silně nalíčené rty a "zdravičko" na skráních nelze našim hercům a ochotníkům odpustit. Snad by to bylo případné v úloze výstředně se líčící ženy, nikdy však v úloze děvčete, které zápasí se životem o každý krok a každou skývu chleba.

Naivní milovník

Snad jen proto, aby šablon bylo více, našel se naivní milovník. Herec na tento obor angažovaný se domníval, že má hrát hlupáky, kteří slepě lezou ze situace do situace a baví svou nepříčetností. Tito milovníci dostali charakterní znak: světlou vlásenkou.

Protože bylo velmi těžko takového tichošlápka postavit do vesnické hry, dostal v těchto hrách jméno samorost - v divadelní hantýrce "naturburš". V něm se soustřeďovala duševní nezralost, hlupství, které nemohlo platně tvořit děj, leda pošetile, a stalo se nástrojem lidí chytřejších. Je zajímavé, že představitel takového duševního ubožáka se viděl jen v zrzavé nebo slámové vlásence, se širokými ústy a nosem vzhůru modelovaným. Ještě potácivá chůze a huhňavá nebo koktavá řeč byly dalšími znaky této šablony.

(Citujeme z příručky Fr.Cimlera Ochotnický režisér a herec, Praha 1934)

(pokračování příště)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	Larisa Solnceva	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00-17.30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30	Klub režisérů	sokolovna
13:30	loučení DS Žlutice	malý sál
14:30	Vítání DS Radnice	MěÚ
15:00	Vítání DS Radnice	před divadlem
15:30	představení Jiří Hlávka	
	Jiří Hlávka: Cyrano A...	Větrov
16:31	Valná hromada Vobskočáku	malý sál
19:30	představení Guilhemo Figueiredo	
	DS Josefův Důl: V tomhle domě spal bůh	velký sál
21:00	zasedání poroty	kuřárna
21:00	rozb. představení KPR	půdička
21:30	společenský večer	Kramářova vila

Větrník, zpravodaj 27. národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Mirka Císařová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavla Vaňková fotografie Ivo Mičkal, tisk Ing. Jiří Bartoš

Cena 2 Kč